

วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เพศ ตัวตน อำนาจ: การเมืองไทย สังคม
และปัจเจกชนใน ร่างของปรารธนา
Sex, Subjectivity and Power: Thai Politics and Society
in Individuals in Rang Khong Prathana

กฤษฎิญา ไชยศรี
นิสิตปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาวรรณคดี
เปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Journal of Humanities and Social Sciences

A b s t r a c t

Looking at relation between sex and politics shown that subjectivity and society are inseparable and unable to stand alone without one another. Social conditions and ongoing events are unavoidably affect the existence and being of those individuals who live under such political environment and condition of such society. In Rang Khong Prathana, Uthis Haemamool used sex and vulgar sexual language to convince readers to see desire for power and control as essence of self and individual, which has been repressed by cultural framework. The author made a point that social violence among people in the society is the reaction of individuals trying to release political depression in everyday life living under such repressed society. The author also portrayed the main character Khaosing exploring social taboo sexual activities as the way to regain power in self. However, the author also reflected that the outcome of individuals excising power is social violence reproduction.

Keywords:

Sex, Power, Individual, Society, Thai politic

บทคัดย่อ

การศึกษาสายสัมพันธ์ระหว่างเพศและการเมือง ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนกับสังคมที่แยกจากกันไม่ออกและตัดขาดจากกันไม่ได้ สภาพการเมืองและความ เป็นไปในสังคมหนึ่ง ๆ จึงส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของ ตัวตนของปัจเจกชน ใน ร่างของปรารภณา อุทิศใช้ภาพพจน์ เรื่องเพศและแก่นเรื่องเพศอย่างดิบดีเนียนและใจแจ้งเพื่อชี้ให้ ผู้อ่านตระหนักถึงความปรารภณาที่จะมีอำนาจและควบคุมใน ฐานะแก่นที่สร้างตัวตนของปัจเจกชนซึ่งถูกกดทับไว้ด้วยกรอบ ทางวัฒนธรรมในสังคมไทย อุทิศนำเสนอให้ผู้อ่านเห็นว่า ปฏิกริยาตอบกลับจากการดำรงอยู่ภายใต้ความกดดันทางการเมืองและสังคมสะท้อนกลับเป็นความรุนแรงทางสังคมที่ มา จากการแสวงหาการปลดปล่อยตัวตนและลดความตึงเครียด จากการดำรงอยู่ในสังคมที่มีข้อจำกัดในสิทธิเสรีภาพ อุทิศนำ เสนอให้เห็นว่า ตัวละครเข้าสิงใช้เช็กส์และวิถีเพศนอกกรอบ เพื่อเรียกคืนและการควบคุมตนเอง แต่ความกดดันจากการ พยายามการแสวงหาและสร้างตัวตนในสังคมที่ปิดกั้นเสรีภาพ ในท้ายที่สุดแล้วก็กลับกลายเป็นความรุนแรงทางสังคมที่ ปัจเจกชนกระทำต่อกัน

คำสำคัญ:

เพศ, อำนาจ, ปัจเจกชน, สังคม, การเมืองไทย

บทนำ

1. ประเด็นเรื่องเสรีภาพและการเมืองในวรรณกรรมไทย

นับตั้งแต่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขประเด็นเรื่องการสิทธิและเสรีภาพของประชาชนก็เป็นประเด็นที่ได้รับการพูดคุยถกเถียงในสังคมไทยอยู่เสมอแม้เวลาจะผ่านมากกว่า 87 ปี แต่การที่ประเด็นดังกล่าวยังคงเป็นที่ถกเถียงอยู่ก็หมายถึงการที่ประเด็นเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพยังคงเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทยที่ยังไม่ได้รับการคลี่คลายและยังคงส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม

แม้ว่าเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองจะถูกบัญญัติให้เป็นสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและเป็นสิทธิพื้นฐานของคนในสังคมไทยทุกคนตามที่ได้รับการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญไทยทุกฉบับ แต่การรับรองเสรีภาพการแสดงไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ก็มักถูกกำกับไว้ด้วยเงื่อนไขเฉพาะที่แต่งตั้งโดยผู้บังคับใช้กฎหมายในสังคมยุคนั้น ๆ เช่น การมีเสรีภาพตามที่กฎหมายบัญญัติเท่าที่ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ หรือความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน เป็นต้น ซึ่งปัญหาหนึ่งของเงื่อนไขเรื่องเสรีภาพในสังคมไทยก็คือการที่การเงื่อนไขในการใช้สิทธิเสรีภาพในสังคมของคนไทยในแต่ละยุคยึดโยงอยู่กับอำนาจของผู้บังคับใช้กฎหมายตามรัฐธรรมนูญและผู้มีอำนาจในสังคมในยุคนั้น ๆ ซึ่งจากประวัติศาสตร์การเมืองและสังคมไทยที่ผ่านมา เงื่อนไขทางเสรีภาพที่ตัดสินว่าการใช้เสรีภาพนั้น ๆ ก่อให้เกิดความไม่สงบหรือเป็นภัยต่อศีลธรรมอันดีในสังคมใด ๆ มักเป็นข้ออ้างที่นำมาสู่ความชอบธรรมในการใช้อำนาจของรัฐเพื่อการจำกัดการใช้เสรีภาพในหมู่ประชาชน ซึ่งความชอบธรรมดังกล่าวมักถูกอ้างถึงเมื่อรัฐมีเป้าหมายที่จะใช้ความรุนแรงกับประชาชนที่ใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความไม่พอใจในสังคมหรือการปกครองของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงที่นำไปสู่การเสียชีวิตเสียสละของประชาชน เช่น เหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ.

2516, เหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ.2559, เหตุการณ์สลายการชุมนุมเมื่อเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2535, การสลายการชุมนุมที่สี่แยกราชประสงค์เมื่อเดือน พ.ศ.2553 เป็นต้น หรือความรุนแรงในเชิงอำนาจ เช่น การทำรัฐประหาร ยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ที่ไม่เพียงเป็นการวิตรอนสิทธิทางการเมืองขั้นพื้นฐานของประชาชนในสังคม ประชาธิปไตย แต่ยังเป็นการกดทับเสรีภาพการแสดงออกทางการเมือง และการมีสิทธิในการกำหนดความเป็นไปของคนในสังคมไทยส่วนใหญ่ที่ แสดงออกซึ่งเสรีภาพและอำนาจในเลือกคนที่จะเป็นตัวแทนของตนเองใน พื้นที่การเมือง

ตั้งแต่เหตุการณ์รัฐประหารครั้งล่าสุดในประเทศไทยเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 แนวทวนวรรณกรรมไทยก็ปรากฏงานเขียนหลายเรื่อง ที่ผู้เขียนมุ่งสะท้อนมุมมองและประสบการณ์ของคนที่กำลังอยู่ในสังคมไทย ภายใต้สภาพปัญหาเรื่องสิทธิและเสรีภาพของคนในสังคม ลักษณะเด่นที่ เห็นร่วมกันประการหนึ่งของนวนิยายกลุ่มนี้คือ การที่ผู้เขียนย้อนกลับไปเล่า เรื่องประวัติศาสตร์การเมืองไทยตั้งแต่ในอดีตจนถึงเหตุการณ์รัฐประหาร ครั้งล่าสุด เพื่อนำเสนอประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจรัฐและการจำกัดสิทธิ เสรีภาพของคนในสังคมที่เป็นปัญหาของสังคมไทยในทุกยุคทุกสมัย และเพื่อ นำเสนอให้เห็นเส้นเวลาและความต่อเนื่องของปัญหาการกดขี่ทางอำนาจและ การเมืองในปัจจุบันที่สืบย้อนไปได้ถึงเหตุการณ์ในอดีต ตัวอย่างของนวนิยาย ในกลุ่มนี้ เช่น ดั่งนั้นจึงสิ้นสลาย ที่แต่งโดย นิธิ นิธิวรกุล ซึ่งเล่าเรื่องราว ประวัติศาสตร์การเมืองไทยตั้งแต่การทำรัฐประหารซ้อนของกลุ่มนายทหาร ในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ.2491 ไปมาถึงเหตุการณ์ปราบปรามนักศึกษา 6 ตุ ลลาฯ จนถึงเหตุการณ์รัฐประหารครั้งล่าสุดในสังคมไทย โดยแก่นที่ร้อยเรื่อง รวของตัวละครทั้งสามรุ่นเข้าไว้ด้วยกันก็คือ ประสบการณ์การได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองในยุคนั้น ๆ ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ จน ทำให้เรื่องราวในนวนิยายเรื่องนี้เป็นการเล่าประวัติศาสตร์การถูกกดทับโดย อำนาจในสังคมที่นำมาสู่ความรู้สึกสิ้นหวังและไร้ตัวตนของตัวละครทั้งสาม

ใน หลงลบลิ้มสูญ ผู้แต่งคือ วิชาส ศรีทอง ย้อนกลับไปสำรวจสภาพสังคมไทยในช่วงเหตุการณ์การสลายชุมนุมเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2553 และความรู้สึกของคนยุคปัจจุบันที่มีต่อเหตุการณ์การปราบปรามทางการเมืองในอดีตอย่างเหตุการณ์ 6 ตุลาฯ โดยสิ่งที่ผู้แต่งมุ่งนำเสนอก็คือการสะท้อนปัญหาเรื่องความรู้สึกไร้อำนาจและไร้ตัวตนของตัวละครชายที่เกิดจากความรู้สึกกดดันจากสภาพสังคมและการเมืองที่มีความขัดแย้งทางชนชั้นและการจำกัดพื้นที่ทางการเมืองของกลุ่มคนที่ไม่ใช่อภิสิทธิ์ชนในสังคม จนนำไปสู่การแสวงหาการปลดปล่อยและเรียกคืนอำนาจของปัจเจกชนด้วยการใช้ความรุนแรงที่นำไปสู่ความตายของปัจเจกชนคนในสังคม ซึ่งการที่นวนิยายกลุ่มนี้มุ่งสะท้อนประสบการณ์ของคนที่ยังดำรงอยู่ภายใต้สภาพการเมืองและในสังคมไทย ทำให้นวนิยายกลุ่มนี้เป็นงานเขียนที่สะท้อนภาพความเป็นไปของสังคมผ่านมุมมอง อารมณ์ความรู้สึก และประสบการณ์ของปัจเจกชนหรือผู้เขียนที่ยังดำรงอยู่ในสังคมไทย ทำให้นวนิยายเหล่านี้มีฐานะเป็นบทบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่มีอารมณ์และประสบการณ์ส่วนตัวของปัจเจกชนสะท้อนอยู่ในเรื่องราวด้วย

นวนิยายเรื่อง ร่างของปรารณา ของ อุทิศ เหมะมูล ก็เป็นนวนิยายที่จัดอยู่ในกลุ่มงานเขียนไทยร่วมสมัยที่มุ่งสะท้อนประสบการณ์ของปัจเจกชนที่ยังดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่กดทับสิทธิเสรีภาพทางการเมืองอย่างต่อเนื่องเพื่อนำเสนอปัญหาเรื่องอำนาจรัฐที่กดทับตัวตนและส่งผลถึงการดำเนินชีวิตของปัจเจกชนในสังคมไทย ร่างของปรารณา ใช้วิธีการนำเสนอเหตุการณ์ทางการเมืองในอดีตตั้งแต่ปัจจุบันที่กินระยะเวลา 25 ปี ในการนำเสนอการเติบโตและการเรียนรู้ที่จะต่อรองกับอำนาจที่กดทับเสรีภาพและตัวตนในฐานะประสบการณ์การใช้ชีวิตในสังคมไทยของของปัจเจกชนคนหนึ่ง อุทิศเคยกล่าวว่า ประสบการณ์ที่ตัวละครเอก เข้าสิง มีต่อเหตุการณ์รัฐประหารเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวตนและอัตลักษณ์ของเข้างสิง โดยอุทิศเชื่อมโยงการทำรัฐประหารเข้ากับการพยายามสร้างกรอบหรือรูปแบบสังคมให้เป็นไปตามที่รัฐต้องการ ซึ่งซ้อนทับกับอาชีพและความหลงใหลของเข้างสิงในการสร้างรูป

วาดหรือการจัดองค์ประกอบในภาพเขียนร่างกายมนุษย์ของเขาให้เป็นไปตามอุดมคติในจินตนาการของเขา

“ในเรื่องนี้ ตัวเอกจะเป็นศิลปิน ซึ่งเคยผ่านเหตุการณ์รัฐประหารมาสามครั้ง อันแรกเราอยากพูดถึงปัญหาทางศิลปะ พูดถึงฟอร์มหรือรูปแบบที่ศิลปินสร้างขึ้นเพื่อแข่งงานศิลปะไว้ ขณะเดียวกันก็อยากพูดถึงความเป็นหนุ่มสาวที่เก็บกักวันเวลาและความปรารถนาไว้ในฟอร์มอันงดงามบางอย่าง เจกเช่นเดียวกับฟอร์มของศิลปะอย่างจิตรกรรมหรือประติมากรรม ซึ่งเป็นฟอร์มที่ทั้งหยุดนิ่งและเป็นนิรันดร์

“จากนั้นเราก็คิดต่อไปว่า ถ้าเราจะมองภาวะรัฐประหารในบ้านเมืองเรา ว่าเป็นการหยุดนิ่ง ชะงักกัน แล้วก็แข่งแข่งความปรารถนาของประเทศไว้ แข่งแข่งความต้องการของผู้คนไว้ ให้อยู่ในท่วงท่าอันเป็นนิรันดร์ เหมือนศิลปินที่สร้างฟอร์มบางอย่างเพื่อแข่งงานศิลปะ มันก็เป็นข้อเสนอที่น่าสนใจดีเหมือนกัน”

นอกจากการนำเสนอตัวละครเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาการจำกัดเสรีภาพในสังคมไทย อุทิศยังใช้ตัวละครเพื่อสะท้อนผลกระทบจากปัญหาเรื่องการจำกัดการใช้เสรีภาพและการแสดงออกซึ่งตัวตนที่ปัจเจกชนปรารถนา เพื่อตอกย้ำการจำกัดเสรีภาพทางการเมืองที่ส่งผลกระทบถึงตัวตนและการดำเนินชีวิตประจำวันของปัจเจกชน โดยประเด็นดังกล่าวนำเสนอผ่านความสั่นไหวในการที่จะมีชีวิตที่ตนปรารถนาของเข้าสิงในวัย 42 ปี อุทิศนำเสนอว่า เข้าสิงในวัยหนุ่มใหญ่เป็นคนที่นิ่งเงียบ ปลีกวิเวกจากเพื่อนฝูงและสังคม และไม่กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมทางการเมืองเหมือนตอนวัยนักเรียนที่เขาเข้าร่วมการชุมนุมในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2535 และตื่นเต้นในการเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงออกทางการเมือง แต่เข้าสิงในวัยที่ผ่านการทำรัฐประหารมาแล้วสามครั้งกลับแสดงออกถึงความสั่นไหวในการที่จะเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดเหมือนในอดีต และยังสั่นไหวในการที่จะมีชีวิตหรือตัวตนที่ตนปรารถนา จนทำให้เขาถึงกับยอมรับว่าเขา “ไม่รู้สึกระไรอีกแล้ว” ซึ่งสะท้อนสภาวะสั่นไหวและการไม่มีชีวิต

เขาก้าวมาในโลกนี้ อันที่จริงถูกผลักเข้ามา ถูกบีบให้มีอิสระเสรีที่จะคิดจะทำและแสดงทัศนคติใด ๆ ก็ได้ จะบอกว่าที่อื่น ๆ มีแสงสว่างและความมืดอย่างไรก็ได้ แต่ห้ามพูดว่าที่นี่มีหรือไม่มี เพราะที่นี้เป็นอย่างนี้เอง เป็นธรรมชาติเฉพาะของมัน อยู่ ๆ ไปเพียงเพื่อรับรู้ความเปลี่ยนแปลง เขาถูกเชิญตัวไป ถูก 'ขอความร่วมมือ' ไม่ให้พูดไม่ให้เคลื่อนไหว เพราะสิ่งที่เขาพูดไม่ทำให้สงบ เกิดความขัดแย้ง และเข้าข่ายบิดเบือนสร้างความแตกแยก เขาถูกขอให้เงียบ ไม่อย่างนั้นจะถูกทำให้เงียบ "ผมขอเวลาคุณเท่านั้นเอง ไม่นานหรอก ขอให้คุณอยู่เฉย ๆ หยุดเขียนอะไรปลุกปั่น ผมขอคุณดี ๆ เลย อย่างสุขภาพและมีมารยาทด้วย" (น.147-148)

การที่เข้าสวามิภักดิ์การดำรงอยู่ของตนเองว่าเป็นการ "ถูกผลักเข้ามา" สะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักถึงสภาวะไร้อำนาจในการที่จะกำหนดชีวิตหรือตำแหน่งแห่งที่ของตนเองในสังคม การถูกผลักเป็นกิริยาที่สะท้อนถึงการเป็นผู้ถูกกระทำโดยไร้การต่อต้านหรือต่อรอง การอธิบายสภาพการดำรงอยู่ของตนเองเช่นนั้นจึงสะท้อนให้เห็นถึงภาพการถูกกระทำจากแรงอำนาจในสังคมโดยไร้สภาวะการเป็นองค์ประธานในตัวปัจเจกบุคคล ซึ่งเป็นการรู้สึกของปัจเจกชนที่ดำรงอยู่ในสังคมที่ถูก "ขอ" ให้กระทำหรือเป็นในสิ่งที่สังคมหรือรัฐปรารถนาที่จะให้เป็น ซึ่งเป็นภาพสะท้อนของประสบการณ์และความรู้สึกของการดำรงอยู่ในสังคมไทยของผู้แต่ง

2. เพศกับการเมืองในวรรณกรรม

"เรื่องราวทางเพศที่เกิดขึ้นมันเป็นภาพเปรียบเทียบกับช่วงเวลาที่เกิดรัฐประหาร 3 ครั้งในไทย ตั้งแต่ปี 2534 จนถึงปี 2557 เป็นงานที่ล่อแหลมทั้งเรื่องเพศ เรื่องภาษา เรื่องการเมือง เรื่องเพศเป็นการตีความ มันเป็นทั้งแรงดึงดูด เป็นทั้งพื้นที่ พรหมแดน เป็นทั้งการเชื่อมโยง การมีปฏิสัมพันธ์กัน การกดขี่ การบงการ มันคือทุกอย่าง ประเทศหรือสภาพสังคมก็เป็นเรือนร่างอีกร่างหนึ่ง พฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในนิยาย เป็นภาพเปรียบให้เห็นสิ่งที่รัฐทำกับประชาชนในสังคม พูดถึงการเมือง และเพศสัมพันธ์ทั้งระหว่างชายหญิง และชายชาย ก็เป็นเรื่องการเมืองเหมือนกัน

เราตั้งใจใส่คำสบถว่า ควย ที เย็ด อะไรอย่างนี้เข้าไปด้วย มันเป็นคำในชีวิตประจำวันมาก ทำให้ถึงเป็นคำที่ต่ำทราม และอยู่ในสิ่งที่เรียกว่าวรรณกรรมไม่ได้ มันเป็นความท้าทายทางภาษา”

คำกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจของอุทิศที่จะใช้แก่นเรื่องเพศในการนำเสนอปัญหาในโครงสร้างเชิงอำนาจระหว่างปัจเจกชนกับสังคม การนำเสนอแก่นเรื่องเพศใน ร่างของปรารธนา มีลักษณะที่โดดเด่นจากนวนิยายไทยในกลุ่มเดียวกัน เพราะอุทิศใช้ภาพพจน์และแก่นเรื่องเพศอย่างดิบเถื่อนและโจ่งครึ่มเพื่อสะท้อนให้ผู้อ่านตระหนักถึงความปรารธนาที่จะมีอำนาจและมีตัวตน ซึ่งเป็นความต้องการที่อยู่ในห้วงลึกในจิตใจของมนุษย์ทุกคน และเผยให้เห็นถึงสายสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างปัจเจกชนกับอำนาจในสังคมที่มีความซับซ้อนแต่กลับแทรกตัวอย่างเป็นธรรมชาติอยู่ในพื้นที่ในชีวิตประจำวัน

“...เหมือนอวัยวะเพศของคนเรา ... ตื่นเราในเรื่องต้องห้าม ต้องการความสุขสำราญมากกว่าหน้าที่ของการสืบพันธุ์ บางคราวก็ไม่พึงสมองและใจอยู่ในส่วนของสัญชาตญาณ ไร้เดียงสาต่ออนาคต และไม่เคยเรียนรู้จากประวัติศาสตร์เอาเสียเลย คือมุ่งงานจะเอาให้ได้เดี๋ยวนี้ ปัจจุบันนี้เท่านั้นอนาคตจะเป็นอย่างไรต่อไปก็ไม่สน มีด ดับ และบอดลงเดี๋ยวนี้ และมันไม่เคยเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ก็เพราะว่าทุกครั้งที่คุณชักว่าวหรือเอากับใครสักคน ภาวะเสียวและสุขสุดยอดนั้นเป็นสิ่งใหม่ทุกครั้ง มันไม่เคยอธิบายตัวความสุขนั้นซ้ำสักครั้ง เพราะถ้ามันซ้ำ คุณคงเลิกทำไปนานแล้ว...” (น.116)

จะเห็นว่าจากข้างต้นอุทิศบรรยายอวัยวะเพศราวกับว่าเป็นตัวตนของคนคนหนึ่งที่มีความต้องการและความรู้สึก การบรรยายในลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการเชื่อมโยงตัวตนของปัจเจกชนกับเพศ กิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหรือเซ็กส์ใน ร่างของปรารธนา จึงล้วนแล้วแต่เป็นกลวิธีในการเชื่อมโยงแก่นเรื่องเพศกับสังคมและการเมือง เพื่อเผยให้เห็นสายสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างสังคมกับปัจเจกชนในพื้นที่ที่คนมักคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นพื้นที่ที่ไม่มีการเมืองมาเกี่ยวข้อง อุทิศเคยอธิบาย

ว่า ข้อนวนิยาย ร่างของปรารณา มาจากจุดมุ่งหมายในการเขียนนวนิยายเรื่องนี้เพื่อที่จะนำเสนอภาพของปัจเจกชนคนธรรมดาคนหนึ่งที่ถูกครอบงำด้วยความต้องการต่าง ๆ ทั้งความต้องการทางเพศ ความต้องการที่จะมีตัวตนในสังคม รวมไปถึงความต้องการที่จะมีอำนาจ และยังถูกครอบงำด้วยอุดมการณ์และค่านิยมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ปัจเจกชนทุกคนต้องเผชิญในการดำรงอยู่ในสังคมใดสังคมหนึ่ง ใน ร่างของปรารณา เรือนกายของปัจเจกชนที่ควรจะเป็นพื้นที่ส่วนตัว จึงถูกผู้แต่งใช้แก่นเรื่องเพศกับการเมืองในการพลิกให้เรือนกายเป็นพื้นที่ของการครอบงำทั้งจากความต้องการที่จะมีอำนาจควบคุมตัวเองและความต้องการของรัฐในการที่จะกำหนดกฎเกณฑ์และควบคุมคนในสังคม ปัจเจกชน ร่างของปรารณา จึงมีฐานะเป็นเรือนกายที่กระทำและดำรงอยู่ด้วยแรงขับเคลื่อนจากแรงปรารณาทั้งจากภายในและภายนอกตัวตน หรือเรือนกายที่ “ถูกกระทำโดยความปรารณารูปแบบต่าง ๆ” อูทิสก์ใช้อุปมาอุปไมยเรื่องเพศกับการเมืองเพื่อตีแผ่สายสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างปัจเจกชนกับสังคมไทย และความขัดแย้งเรื่องความปรารณาในการที่จะแสดงออกซึ่งตัวตนตามที่คนปรารณากับข้อจำกัดในสังคมที่เป็นสิ่งกีดขวางเสรีภาพในค้นหาอัตลักษณ์และตัวตนที่คนปรารณา

การนำเสนอเรื่องเพศในงานเขียนยังเผยให้เห็นถึงสายสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างปัจเจกชนกับปัจเจกชนด้วยกัน ซึ่งสายสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องของการเมืองอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเมืองถูกอธิบายผ่านแนวคิดของ ฌอง ปอล ซาร์ต ที่มองว่ามนุษย์ถูกขับเคลื่อนด้วยความปรารณาที่จะแสวงหาสิ่งหรือการกระทำที่จะมาเติมเต็มความว่างเปล่าและยืนยันการดำรงอยู่ของตัวตนของตนเองตลอดชีวิต ความปรารณาที่จะหลีกเลี่ยงจากความว่างเปล่าเป็นแรงขับเคลื่อนให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ต่อไปเพื่อแสวงหาความหมายในการดำรงอยู่ หากมนุษย์ไม่มีแรงปรารณาที่จะหลีกเลี่ยงจากสภาวะว่างเปล่า มนุษย์ก็จะเลือกที่จะไม่ดำรงอยู่ ซึ่งสุดท้ายแล้วอาจไปจบลงที่ความตาย อันเป็นสภาวะว่างเปล่าไร้ความหมายอย่างแท้จริงของมนุษย์ เพศจึงเป็นหนึ่งในสารัตถะที่ทำให้

ปัจเจกชนคนหนึ่งตระหนักถึงการดำรงอยู่ของตัวเองโดยไม่ใช้สิ่งอื่น เพศอื่น หรือผู้อื่น ความปรารถนาในเรื่องเพศจึงเป็นส่วนหนึ่งของความปรารถนา ในการที่จะยืนยันการดำรงอยู่ของร่างกายของตัวเองของปัจเจกชนด้วยการ เปรียบต่างกับการดำรงอยู่กับร่างกายของผู้อื่น (หรือเพศอื่น) เรื่องเพศเป็น แก่นที่ทำให้เราตระหนักถึงความเป็นตัวเองและความเป็นผู้อื่นจากการ เปรียบต่างเรือนกายของเรากับเรือนกายของผู้อื่น ในการทำความเข้าใจ การตระหนักรู้ในการดำรงอยู่ของปัจเจกชน การสะท้อนสายสัมพันธ์เชิง อำนาจในเรื่องเพศสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการนำเสนอจากเรื่องเพศใน ร่างปรารถนา ของอุทิศ ตามที่เขาเคยอธิบายถึงการนำเสนอจากเช็กซ์แบบ ใจงครึมในนวนิยายเรื่องนี้ว่าเป็นการนำเสนอการใช้อำนาจและความรุนแรง ของมนุษย์ด้วยมุมมองของผู้แต่งที่สำรวจลึกลงไปในกิจกรรมทางเพศเพื่อ อ่านสายสัมพันธ์เชิงอำนาจในเช็กซ์ (“มันคือการจ้องกับภาวะลุ่มหลงมัวเมา เอาเป็นเอา ตายเป็นตาย สูญเสียเป็นสูญเสีย”)

ฉากเช็กซ์ใน ร่างของปรารถนา ยังถูกนำเสนอในฐานะการแสวงหา อำนาจและการปลดปล่อยจากความกดดันทางการเมืองและการจำกัด เสรีภาพในการแสดงออกซึ่งตัวตนในสังคม อุทิศยังนำเสนอความรุนแรงจาก การแสวงหาหนทางปลดปล่อยตัวตนทางเพศด้วยการใช้ผู้อื่นเป็นหนทางใน การปลดปล่อยเรื่องเพศที่นำมาซึ่งความรุนแรงในมิติอื่นทางสังคม เช่น ความ รุนแรงจากความเหลื่อมล้ำทางชนชั้น ความรุนแรงทางเพศจากการทำให้ผู้อื่น เป็นเพียงวัตถุที่ถูกใช้ในการแสวงหาอำนาจในการควบคุมและสร้างอัตลักษณ์ ของตน เป็นต้น โดยนัยยะของการนำเสนอประเด็นดังกล่าวก็เพื่อที่จะโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นว่า สภาพสังคมและการเมืองไทยที่ขาดเสรีภาพส่งผลกระทบถึงปัจเจกชนในระดับอัตวิสัย สังคมที่ไร้เสรีภาพกระตุ้นให้เกิดปัญหาใน สังคมและการใช้ความรุนแรง และการดำรงอยู่ในสังคมของปัจเจกชนคนหนึ่ง ไม่อาจตัดขาดจากสายสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างตนกับสังคมไปได้ ปัจเจก ชนเองจึงเป็นทั้งผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงจากการใช้อำนาจในสังคม และในทางหนึ่งเราเองก็เป็นผู้ใช้ความรุนแรง หรือในทางหนึ่งเราเป็นส่วน

หนึ่งของปัญหาในสังคมและปัญหาความรุนแรงเช่นกัน

ร่างของปรารณา ร่างอื่น ร่างของคนอื่น ร่างของฉัน: การจ้องมอง
ในฐานะการแสวงหาการปลดปล่อยจากอำนาจที่กดทับ

เรือนกายมักถูกมองว่าเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่ปัจเจกชนพึงปกป้อง แต่ใน
ร่างของปรารณา ผู้เขียนนำเสนอเรือนกายในฐานะพื้นที่ของการต่อรองทาง
อำนาจระหว่างปัจเจกชนกับสังคม ความหมกมุ่นในสรีระและเรือนกายอัน
เปลือยเปล่าของมนุษย์ของเขาสึง ตัวละครที่เป็นจิตรกรหนุ่มใหญ่ในวัย 42
ปีที่หลงใหลในการวาดภาพสรีระของมนุษย์ในอริยาบถต่าง ๆ ถูกนำเสนอ
เพื่อสะท้อนความปรารถนาที่จะเรียกคืนอำนาจในตัวเองผ่านพื้นที่เรือนกาย
ของผู้อื่น ผู้เขียนนำเสนอว่า เขาสึงพอใจกับการอยู่หลังกระดานวาดรูปและ
ใช้สายตาจับจ้องสัดส่วนและสรีระต่าง ๆ ในเรือนร่างของผู้ที่เป็นแบบ แล้ว
สะท้อนภาพเรือนกายตรงหน้าผ่านมุมมองและการจับจ้องของเขาลงบน
กระดาษ การให้สายตาจับจ้องสรีระในแต่ละสัดส่วนของเรือนกายของผู้เป็น
แบบเพื่อสร้างภาพของเรือนร่างขึ้นใหม่จากมุมมองที่ผ่านการคิดกลั่นกรอง
และให้ความหมายโดยเขาสึง สะท้อนให้เห็นความปรารถนาของเขาสึงที่จะ
เรียกคืนอำนาจในตัวเองผ่านการสร้างความหมายบนพื้นที่เรือนกายแต่ละ
ส่วนของผู้อื่นที่เขาสร้างขึ้นใหม่ การวางตัวเองเป็นผู้จ้องมองและให้ความ
หมายของเขาสึงซ้อนทับกับสายตาของสังคมในพื้นที่สาธารณะที่คอยจ้องมอง
และใช้อำนาจผ่านการนิยามความหมายแก่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายซึ่งถูก
ทำให้เป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกซึ่งความหมายที่สังคมกำหนดไว้

มือที่ตึงกางเกงว้ายน้ำตอนี้วางอยู่ที่สี่ข้างด้านซ้าย ลูบสำรวจ
ความแน่นหนันของกล้ามเนื้อ ลูบคลื่นขาโยโครง และท้องน้อยแบนราบที่
ลาดลงมาจากการนั่งอตัว ร่างนั้นไม่ได้อ้วนและพอมเกินไป ในบริเวณที่ลูบ
สัมผัสไป ตอนนี้มีมือมารองลูบอยู่ฐานราวนม นิ้วกลางกับนิ้วนางและนิ้วก้อย
นั้นแหละ ส่วนนิ้วชี้ทาบทอยอยู่ตรงหน้าอก หัวนมตื้นตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างนิ้ว
ชี้กับนิ้วกลาง ข้อแรกของนิ้วชี้เลื่อนลงมาสัมผัส หัวนมแข็งชุกในข้อพับ จาก
นั้นเลื่อนปลายนิ้วชี้เฉย ผดผื่นหนังลูกตื้นไปทั่วทั้งแผงอก ง้างนิ้วชี้ห่างหัวนม

ต้นสามนิ้วที่เหลือได้ฐานออกยกขึ้นเล็กน้อย หน้าอกขนาดนี้พอดีไหม? เขาคงคิด เสริมกล้ามเนื้อหน้าอกขึ้นอีกหน่อยด้วยการออกกำลังกาย ร่างนั้นไม่ได้มีกล้ามเนื้อน้อยหรือมากเกินไป เป็นร่างในวัยกำลังโต ลำตัวดูยาวในวัยเช่นนี้ เช่นเดียวกับแขนขาตุงอแง ร่างของการกินดื่มสิ่งต่าง ๆ แล้วเผาผลาญสลายหายไปตอนนอนหลับ ร่างนั้นยังกินได้มากกว่านั้นอีก โดยเฉพาะของกินดื่มที่อันตราย วัยที่จะกินดื่มสิ่งเหล่านี้ได้ บะหมี่สำเร็จรูปสักถัง เบียร์ 12 ขวด ในคืนเดียว พิซซ่าสองถาดใหญ่ บิ๊กเบอร์เกอร์ เหล้าทั้งกลมอย่างนั้นแหละ อายุสักเท่าไรล่ะร่างนี้ 20-21 รวานั้น (9-10)

ฉากข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงเข้าถึงสิ่งที่กำลังใช้อำนาจผ่านการจ้องมอง ในฉากนี้เข้าถึงในวัยหนุ่มใหญ่กำลังลอบจ้องมองและวาดรูปของ วาริเด็กหนุ่มแปลกหน้าที่เขาพบที่สระว่ายน้ำของคอนโด ผู้อ่านสามารถสังเกตได้ว่าอุทิศบรรยายถึงสรีระและเรือนกายของเด็กหนุ่มอยากละเอียดและเห็นภาพ โดยเป็นมุมมองที่ผู้อ่านจ้องมองผ่านสายตาของเข้าถึงที่กำลังลอบมองเด็กหนุ่มอยู่ การจ้องมองเรือนกายของเด็กหนุ่มและให้ความหมายในแต่ละส่วนแสดงให้เห็นถึงการแสวงหาอำนาจของเข้าถึงจากการจ้องมอง โดยสายตาของเข้าถึงที่ใช้ในการมองและพินิจพิเคราะห์เรือนกายของเด็กหนุ่มเป็นลักษณะของการมองแบบแยกส่วนและให้ความหมายของแต่ละส่วนจากมุมมองของตนเอง รวากับว่าเรือนกายตรงหน้าของเขาเป็นเพียงวัตถุที่ปราศจากมิติในความเป็นมนุษย์ที่เป็นเจ้าของร่างและมีเรื่องราวในชีวิตที่ซับซ้อนกว่าที่เข้าถึงมองและให้ความหมาย ซึ่งเป็นการจ้องมองที่มีลักษณะซ้อนทับกับการจ้องมองของสังคมในพื้นที่สาธารณะ การจ้องมองของเข้าถึงจึงเปรียบเสมือนการเรียกคืนอำนาจให้ตัวเองด้วยการเลียนแบบการจ้องมองแบบให้ความหมายของสังคม ฉากนี้ไม่เพียงสะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาหนทางในการปลดปล่อยความตึงเครียดจากการถูกกดทับไว้ภายใต้กรอบและข้อกำหนดของสังคม แต่ในขณะเดียวกันผู้เขียนก็กำลังวิพากษ์อำนาจของสังคมในการเป็นผู้จ้องมองและให้ความหมายกับคนในสังคม ซึ่งในขณะ

ที่ผู้อ่านกำลังอ่านฉากนี้ ผู้อ่านก็กำลังมองเรือนกายของวาริผ่านสายตาที่จ้องมองอย่างแยกส่วนและให้ความหมายของเข้าสิ่ง ซึ่งตอกย้ำนัยยะของผู้เขียนที่กำลังวิพากษ์สังคมในฐานะผู้จ้องมองและใช้อำนาจด้วย

สถานการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาที่เกิดฉากดังกล่าวเป็นช่วงที่เหตุการณ์การชุมนุมของกลุ่มคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ กปปส. กำลังชุมนุมอยู่ในบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ รอบกรุงเทพฯ เพื่อกระทำการ ‘ขัดขวางกรุงเทพฯ’ หรือการหยุดกิจกรรมต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ จนกว่าคณะรัฐบาลที่นำโดย น.ส. ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จะลาออก โดยผู้ชุมนุมกลุ่มกปปส.มองว่า ยิ่งลักษณ์ขาดคุณสมบัติในการเป็นนายกรัฐมนตรีเนื่องจากความไม่โปร่งใสและความเป็นไปได้ว่าจะล้างความผิดให้รัฐบาลชุดก่อนที่นำโดยพี่ชาย พตท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งการชุมนุมในครั้งนี้ยังยืดเยื้อต่อไปแม้ว่ามีการประกาศยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่ โดยแกนนำผู้ชุมนุมประกาศว่าจะขัดขวางไม่ให้เกิดการเลือกตั้ง หากไม่เกิดการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ใน ร่างของปรารธนา วาริก็ได้เข้าร่วมการชุมนุมกับกลุ่มกปปส.ด้วย โดยให้เหตุผลกับเข้าสิ่งว่า ต้องการทำให้บ้านเมืองเป็นบ้านเมืองที่ดีตามอุดมคติที่ปราศจากคนชั่วและนักการเมืองฉ้อฉล นัยยะสำคัญของการเชื่อมโยงเหตุการณ์การชุมนุมของกลุ่มกปปส.เข้ากับตัวละครวาริ นอกจากจะเป็นการสะท้อนมุมมองทางการเมืองของผู้คนในสังคมในยุคนั้น นัยยะที่ลึกลงไปกว่านั้นยังเป็นนำเสนอผลสะท้อนกลับของการพยายามยืดเยื้อพัฒนาการเมืองและความก้าวหน้าของสังคมไทยโดยกลุ่มกปปส.ในช่วงเวลานั้นจากกิจกรรมขัดขวางกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการพยายามสร้างกรอบและข้อกำหนดทางการเมืองด้วยการยึดคุณค่าเรื่องคนดี ความดี คนเลว ความชั่ว เป็นค่านิยมร่วมเพื่อสร้างสังคมไทยในอุดมคติ ซึ่งส่งผลเป็นการกดทับตัวตนของคนในสังคมที่รู้สึกอึดอัดและติดอยู่ในกรอบค่านิยมเรื่องคนดีคนเลวที่ถูกรื้อฟื้นขึ้นมาเป็นประเด็นพูดถึง และยังมีกำหนดอัตลักษณ์ที่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมในช่วงเวลานั้นผ่านสัญลักษณ์

ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมาให้คนในสังคมสวมใส่ เช่น ผ้าพันคอ นกหวีด เป็นต้น การดำรงอยู่ในสังคมที่มีการตีกรอบในการให้การยอมรับคุณสมบัติหรือนิยามเกี่ยวกับตัวบุคคลอันคับแคบนำไปสู่ความรู้สึกกดดันและไม่สบายใจของเข้าถึง เขาหลบหนีหายหน้าไปจากสังคมออนไลน์ที่มีแต่คนโพสต์รูปไปร่วมชุมนุม นอกจากนี้เขายังปลีกวิเวกจากสังคมหลังจากที่เขาเข้าไปแสดงความเห็นขัดแย้งกับสมาชิกเว็บบอร์ดกระทุ้งการเมืองที่เป็นผู้ชุมนุม แล้วถูกคนในกระทุ้งร่วมกันประณามหยามเหยียด และกล่าวหาว่าเขาไม่ปรารถนาดีต่อสังคม หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว ผู้แตงนำเสนอว่าเข้าถึงแสวงหาการปลดปล่อยจากความกดดันในการดำรงอยู่ในสังคมที่มีการรอบในการนิยามตัวตนอันคับแคบ ด้วยการแสวงหาการเรียกคืนอำนาจจากการใช้วารีเป็นแบบในการวาดรูป ในฉากท้ายของเรื่อง วารีเสนอตัวเองเป็นแบบให้เข้าถึงวาดรูปเพื่อที่เขาจะได้ใกล้ชิดเข้าถึงซึ่งหลังจากได้ทำความรู้จักกันแล้ว เขาก็มองเข้าถึงเป็นรุ่นพี่ที่เขานับถือ แต่เข้าถึงกลับปิดกั้นตัวเองไม่ให้วารีได้ทำความรู้จักนอกเหนือไปจากขอบเขตที่เข้าถึงเป็นผู้กำหนด อีกทั้งยังประกาศว่า เขาจะมีความเกี่ยวข้องกับวารีในฐานะผู้วาดกับแบบเท่านั้น การยืกรานของเข้าถึงจึงสะท้อนให้เห็นถึงการเป็นผู้กุมอำนาจในการจัดวางตำแหน่งแห่งที่ของทั้งตนเองและของผู้อื่นในสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น เมื่อวารีขอให้เข้าถึงเปลี่ยนกายเป็นเพื่อนเขาระหว่างที่วาดรูป เข้าถึงก็ปฏิเสธและยืกรานว่าในสถานการณ์นี้ เขาจะเป็นผู้จ้องมองร่างเปลือยของวารี โดยที่วารีจะไม่ได้เห็นร่างเปลือยของเขา อีกทั้งยังปฏิเสธที่จะทำความรู้จักวารีในฐานะที่นอกเหนือไปจากผู้ที่แบบวาดรูป หรือวัตถุแห่งการจ้องมอง “นายจะคุยเรื่องอะไรก็ได้ แต่ไม่ใช่เรื่องนายเกิดเมื่อไหร่ เติบโตมาอย่างไร เหล่าเรื่องราวของอดีต เราจะไม่ยอมให้พ้นระอุฟั่นอย่างนั้นเกิดขึ้น นายมีชีวิตของนายซึ่งเราไม่จำเป็นต้องล่วงรู้ ความสัมพันธ์ในท้องนี้จะเป็นเพียงแบบกับผู้วาดเท่านั้น” (102) การกำหนดบทบาทและตำแหน่งแห่งที่ของเข้าถึงในฉากนี้สะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจของเข้าถึงที่จะตัดขาดวารีออกจากมิติของความเป็นมนุษย์หรือปัจเจกชนที่มีอัตวิสัยหรือบทบาทใด ๆ ในสังคม

“เราอาจจะมีความสัมพันธ์แบบผิวเผิน เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ทางกาย นายมีความพอใจจะเป็นแบบ เรามีความพอใจจะได้วาด เราไม่ต้องการการผูกพัน ความใส่ใจและห่วงหาในกันและกัน นายมีคนคนนั้นอยู่แล้วใช่ไหม มีครอบครัว มีคนรัก มีกลุ่มเพื่อน ซึ่งชีวิตในส่วนนั้นเราไม่ก้าวถอยแต่ในห้องนี้ เราจะรักษาความแปลกหน้าของกันและกันไว้ เป็นโง่เขลาแบบๆ โง่เขลาหนึ่ง ผิวเผิน ไม่ผูกพัน อาจเชื่อมกันไว้ด้วยความสัมพันธ์ทางกายแบบแลกเปลี่ยนกัน นายมอบตัวเป็นแบบให้เรา เราเป็นผู้วาดเท่านั้น ไม่ล่องเินทางกายไปมากกว่านี้ บางทีเราอาจเฉลิมฉลองกิเลส ตัณหา ราคะ และเรื่องลามกจกเปรตอะไรก็ได้ เราจะอยู่ในพื้นที่นี้ผ่านเรื่องราวจากเรือนร่างของนาย” (102)

คำพูดของเขาส่งสะท้อนให้เห็นถึงสายสัมพันธ์ทางอำนาจทางเพศ เขาสั่งจัดตัวเองให้อยู่ในฐานะผู้ควบคุมสถานการณ์และเป็นผู้ให้คำนิยามความสัมพันธ์ระหว่างเขากับมนุษย์อีกคนหนึ่ง และยังจัดให้ตนเองอยู่ในสถานะที่เหนือกว่าคือเป็นผู้กระทำผ่านการจ้องมอง ในขณะที่ตัวเรามีสถานะเป็นเพียงวัตถุแห่งการจ้องมองที่ถูกเขาสั่งใช้ในการแสวงหาอำนาจผ่านการจ้องมองเท่านั้น ฉากการจัดวางสถานะของผู้วาดและผู้เป็นแบบสะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาการปลดปล่อยจากการกดทับของอำนาจในสังคมผ่านเรื่องเพศและพื้นที่เรือนกายของปัจเจกชน อย่างไรก็ตาม ฉากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงในสายสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างปัจเจกชนด้วยกันที่กระทำอยู่ในชีวิตประจำวัน จากการที่ปัจเจกชนคนหนึ่งถูกมองโดยลบมิติความซับซ้อนของตัวตนและการเป็นปัจเจกชนที่มีอัตวิสัย ทำให้กลายเป็นเพียงวัตถุเท่านั้น ความรุนแรงในสายสัมพันธ์เชิงอำนาจนี้ก็สอดคล้องกับมุมมองเรื่องเพศในมุมมองอัตติภาวนิยมของชาร์ดที่มองว่า ความปรารถนาทางเพศเป็นความต้องการของมนุษย์ที่จะใช้เรือนกายของผู้อื่นเพื่อยืนยันสถานะการดำรงอยู่ของตนเองด้วยการเปรียบเทียบเรือนกายของฉันทับเรือนกายของเขา ซึ่งในตอนท้ายผู้เขียนจะย้าถึงสายสัมพันธ์เชิงอำนาจนี้ผ่านบทสรุปของเรื่องและชะตากรรมของตัวละครเขาสั่งที่ตระหนักในการกระทำเพื่อแสวงหา

อำนาจของตนเอง

**เช็กชัณออกกรอบและหนังเปี: พื้นที่ของความปรารถนาใน ร่างของ
ปรารถนา**

นอกจากการนำเสนอพื้นที่เรือนภายในฐานะพื้นที่ของการช่วงชิงอำนาจผ่านการจ้องมอง อุทิศยังใช้พื้นที่ในโลกของเช็กชัณออกกรอบในฐานะพื้นที่ของการปลดปล่อยตัวตนจากการกดทับของอำนาจทางวัฒนธรรมในสังคมไทย และการสร้างพื้นที่ที่เช็กชัณแฟนตาซีของปัจเจกชนเพื่อต่อรองกับอำนาจทางวัฒนธรรมและกรอบคุณค่าเรื่องเพศในสังคมไทยด้วย อุทิศนำเสนอช่วงชีวิตของเขาส่งที่อยู่ในวัยช่วง 30 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่เขาเริ่มมีภาระงานอาชีพมั่นคงและยังมีความกระตือรือร้นที่จะค้นหาอัตลักษณ์ทางเพศของตนผ่านการเสพหนังโป๊ตามเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เพิ่งเริ่มแพร่หลายในยุคนั้น อุทิศนำเสนอภาพของสังคมไทยที่กำลังเดินหน้าเข้าสู่สังคมบริโภคนิยมอย่างก้าวกระโดดเติมรูปแบบจากนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจในช่วงสมัยรัฐบาลของ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ที่เน้นนโยบายประชานิยมอำนวยความสะดวกให้คนชนชั้นกลางลงไปถึงชนชั้นแรงงานสามารถเข้าถึงทรัพยากรและพัฒนาความสามารถทางเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ นำเสนอว่าในช่วงเวลาที่ช่องว่างระหว่างชนชั้นแคบลงและคนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้และเชื่อมต่อกันได้ง่ายขึ้นผ่านอินเทอร์เน็ตและการเฟื่องฟูของชุมชนออนไลน์ คนในสังคมก็มีเสรีภาพที่จะแสดงออกทางตัวตนทางเพศมากขึ้น เพราะสามารถเข้าถึงพื้นที่ที่เรื่องเพศไม่ถูกจำกัดอยู่ในกรอบ และไม่ถูกตัดสินเรื่องคุณค่าความดีงาม พื้นที่ของเช็กชัณออกกรอบในยุคนี้นี้ ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์หนังโป๊ออนไลน์จากหลายภูมิภาค หรือเว็บไซต์ใต้ดินที่คนมาแบ่งปันวิดีโอเช็กชัณของตัวเอง จึงเป็นพื้นที่สำหรับการปลดปล่อยความตึงเครียดจากชีวิตประจำวันของปัจเจกชนที่ต้องดำรงอยู่ในกรอบของสังคมผ่านแฟนตาซีเรื่องเช็กชัณที่ไม่ยึดติดอยู่ในกรอบเรื่องคุณค่าทางเพศหรือกรอบเรื่องเพศสถานะ ทั้งยังเป็นพื้นที่สำหรับการแสวงหาอัตลักษณ์ทางเพศที่ตนปรารถนา

“ทว่าต่างกันลิบลับกับหนังเอวีในโลกเซนเซอร์ เพราะมันมีเรื่องเล่ามากมายหลายชุดหลายแบบ นัดพบครั้งแรก ครูสาวน่าพิศ พ้อตาลอบกินลูกสะไภ้ แม่หม้ายเพิ่งสูญเสียสามี ดาราเอวีพบคนทั่วไปและเล่นรักในป่าเขา ห้องน้ำสาธารณะ กระทั่งบุกไปที่บ้าน รุมกระทำการบนรถไฟ ฯลฯ พื้นที่ของเรื่องเล่าที่ค่อย ๆ เผยตัวออกมาท่ามกลางชีวิตประจำวันอันราบเรียบสามัญกลมกลืนไม่แปลกแยก ทั้งยังเกี่ยววัดและชักชวนจนวันอันน่าเบื่อกระเจิงไปนางพรายน้อย ๆ ้วยรุ่นซุกซนเต็มความอยากรู้อยากเห็น คุณแม่ใจดี พี่สาวชอบกลั่นแกล้ง ดาราหุ่นนางแบบที่ใช้ผู้ชายเป็นวัตถุปรนเปรอ หรือแฟนสาวกับโม่งยามรักคู่อุ้มเร้าร้อนในวันท่องเที่ยว” (115-116)

อุทิศใช้โลกของหนังไปเพื่อนำเสนอการแสวงหาตัวตนและอำนาจผ่านเรื่องเพศในพื้นที่ที่สองแพนตาซีเกี่ยวกับเรื่องเพศชายขอบหรือเรื่องเพศที่ไม่ได้รับการยอมรับในสังคม ในขณะที่เรื่องเพศยังคงถูกปิดกั้นในสังคมไทย พื้นที่ในโลกของเรื่องเพศบนอินเทอร์เน็ตกลับเอื้อพื้นที่ให้ผู้คนได้หลบหนีจากชีวิตประจำวันที่ถูกกำหนดด้วยกรอบและคุณค่าเกี่ยวกับเรื่องเพศ “ในโลกของหนังไป สถานการณ์ในชีวิตประจำวันจึงถูกจำลองและสร้างซ้ำ แต่คราวนี้พฤติกรรมนั้นอยู่ในฐานะการเดินร่ำ ซึ่งต้องเดินและร่ายรำเป็นคู่จึงจะสมบูรณ์ ทั้งการที่ฝ่ายหญิงคลานเข้ากันลอยขณะทำความสะอาดบ้าน ท่วงท่าเหยียดแขนยืดขาขณะออกกำลังกาย เล่นยิมนาสติก หรีแฉณะกำลังเล่นดนตรี ในแง่หนึ่งแล้วเรื่องเพศปรากฏในฐานะ 'เงา' ที่ถูกเขียนขึ้นในจินตนาการของผู้ชายในทุกกิจกรรมของโลกความเป็นจริง” การนำเสนอการค้นพบพื้นที่ในการปลดปล่อยทางเพศของเข้าถึงจึงเผยให้เห็นการดิ้นรนของปัจเจกชนที่จะแสวงหาหนทางหรือพื้นที่เพื่อมีชีวิตและตัวตนทางเพศที่ตนปรารถนา และยังเป็นการที่ผู้เขียนนิพากษ์กรอบในสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและตัวตนของคนในสังคม

พื้นที่เรื่องเพศนอกกรอบในโลกของหนังไปยังเป็นพื้นที่ที่ความปรารถนาของปัจเจกชนในการยืนยันการดำรงอยู่ของตนเองได้รับการเติมเต็มและตอกย้ำจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่แตกต่างไปจากกรอบทางเพศของ

สังคม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เอื้อให้ปัจเจกชนได้ต่อรองและท้าทายกับกรอบเรื่องเพศที่ปรากฏเป็นข้อกำหนดและข้อตกลงร่วมในที่สาธารณะ นำมาซึ่งการแสวงหาอำนาจในการยืนยันในตัวตนของปัจเจกชน ภายใต้กรอบสังคมและวัฒนธรรมที่เคร่งครัดและคับแคบในเรื่องของเพศวิถีที่ได้รับการยอมรับ

“ความหฤหรรษ์! เป็นความหฤหรรษ์อะไรเช่นนี้ เขาถูกทอยออกไปนอกกาแล็กซีและพบรสชาติความสุขและความเจ็บปวดในตัวเอง ถูกทอยออกไปนอกโลกวัฒนธรรม และศีลธรรมจรรยาทางสังคม ดิบเถื่อน เปลือย และน่ารังเกียจ สมควรประณาม พฤติการณ์อันไร้ความงามและสุนทรีย์ ไม่มีคุณค่าแห่งความยินดีและปลาบปลื้ม ถูกเติมลงด้วยความขบขัน น่าสมเพชเวทนา ไร้สำนึกผิดชอบชั่วดี แต่ไม่งามและน่าที่เขายังคงดำรงอยู่ในผู้คนและสังคม ไม่เคยห่างหายไปไหน ไม่เคยพ่ายแพ้ กล้าแกร่งและท้าทาย และรอจังหวะที่จะหัวเราะดัง ๆ หุบทำลายพวกปากอย่างใจอย่างมือถือสาปากถือศีล ราคะอันเต็มอยู่ด้วยการควบคุมและทรมาน เขาค้นพบว่าตนนั้นไม่ใช่คนบาปเพียงคนเดียวในกาแล็กซี เมื่ออีกหลายปีต่อมาเมื่อเข้าสู่โลกเพอร์นิกรافی ในท่ามกลางตัวเลือกหมวดหมู่ต่าง ๆ มากมายมีให้เลือกอย่างพอใจ เขาคlickไปที่หมวด Self - Suck และพบความพึงพอใจในตนของผู้คนที่ตกเติมตนเอง เป็นดาวโลกอีกแห่งหนึ่งในกาแล็กซีของตัวเอง” (น.109)

ตัวละครที่อุทิศใช้ในการสะท้อนให้เห็นถึงการต่อรองอำนาจผ่านแก่นเรื่องเพศในเรื่องอีกคนหนึ่งก็คือ น้ำ เด็กหนุ่มวัย 20 ต้น ๆ ที่ทำงานเป็นพนักงานค่าจ้างรายวันในร้านเช่าวีดีโอและอาศัยอยู่ในห้องเช่าในสลัมกรุงเทพฯ หลังจากที่เข้าสิงและน้ำเริ่มสนิทกัน เข้าสิงก็ตั้งใจชวนน้ำไปยังห้องพักของเด็กหนุ่มในสลัมเพื่อมีเพศสัมพันธ์กัน ในขณะที่เข้าสิงและน้ำกำลังมีเซ็กส์กัน ซึ่งเป็นเซ็กส์ของชายกับชายที่มีลักษณะเป็นเรื่องเพศชายขอบไปจากอุดมคติเรื่องรักต่างเพศในสังคม ด้านนอกห้องก็เกิดเหตุการณ์ตำรวจไล่ปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดในชุมชน เมื่อเข้าสิงได้ยื่นการไต่ถามด้านนอกและการประกาศตัวของตำรวจ ซึ่งเป็นตัวแทนการใช้อำนาจของรัฐในการ

ตรวจสอบประชาชน เข้าสิงกลับยิ่งกระตุ้นนำให้กระทำเขาและแสดงความ
ตื่นเต้นมากกว่าเดิม “เอาเลย ให้ตำรวจเปิดประตูมาเจอเราเอากันอยู่” เขา
ทำเป็นเรื่องตลก “เย็ดไขว้มันเลย” เช็กซ์ในฉากนี้อยู่การเรียกคืนอำนาจ
ของปัจเจกชนด้วยการท้าทายอำนาจรัฐ กิจกรรมเช็กซ์นอกกรอบกลับเกิดขึ้น
ภายใต้พื้นที่การตรวจสอบของรัฐซึ่งสะท้อนผ่านการปรากฏตัวของตำรวจใน
เรื่อง แม้ว่าจจะรับรู้ถึงการมาเยือนของตำรวจ แต่เข้าสิงและน้ำไม่ได้มีท่าที
หวาดกลัวหรือหยุดกิจกรรมทางเพศของตน ในทางตรงกันข้าม การปรากฏ
ตัวของตำรวจโดยมีเพียงผนังบาง ๆ กันไว้กลับทำให้เข้าสิงยิ่งรู้สึกตื่นเต้นและ
เกิดแรงกระตุ้นที่จะท้าทายอำนาจของรัฐอย่างไม่เกรงกลัว ฉากนี้จึงสะท้อน
ให้เห็นมิติของการดำรงอยู่ของกรอบและอำนาจทางสังคมที่เป็นปัจจัยในการ
สร้างตัวตนและอำนาจในปัจเจกชนด้วยการต่อรอง

แม้ว่าพื้นที่ของเพศนอกกรอบและพื้นที่เช็กซ์แฟนตาซีจะเป็นพื้นที่
แห่งการปลดปล่อยตัวตนและแสวงหาอำนาจของปัจเจกชน แต่วิถีเพศนอก
กรอบและวิถีเช็กซ์แฟนตาซีก็มีข้อจำกัดในเรื่องของการได้รับการยอมรับใน
พื้นที่ทางสังคมหรือพื้นที่สาธารณะ อุทิศสะท้อนให้เห็นว่า การแสวงหาอำนาจ
ในพื้นที่เช็กซ์นอกกรอบและพื้นที่เช็กซ์แฟนตาซีของเข้าสิงไม่อาจดำรงอยู่ได้
ในชีวิตจริง เพราะสุดท้ายแล้วการตอบสนองต่อความปรารถนาในการจะได้
รับการยอมรับก็ยังคงอยู่ภายใต้ข้อจำกัดและเงื่อนไขของสังคมอยู่ดี อุทิศ
สะท้อนแง่มุมเรื่องข้อจำกัดในการได้รับการยอมรับจากสังคมผ่านชะตากรรม
ของน้ำหลังจากที่วิดีโอที่เข้าสิงบันทึกฉากเช็กซ์ระหว่างเขากับน้ำเอาไว้หลุด
ออกไปสู่สาธารณะ โดยหลังจากที่เข้าสิงรู้จักกับน้ำได้ไม่นาน เขาก็ชักชวน
ให้น้ำร่วมเป็นตัวเอกในหนังสือของเขาที่ค่อย ๆ กลายเป็นการถ่ายทอดหนังสือ
ไปสมัครเล่นของเข้าสิงไปในที่สุด ในฉากหนึ่งที่เข้าสิงและน้ำเข้าไปในห้องน้ำ
สาธารณะที่รู้จักกันดีในหมู่ชายรักชายว่าเป็นสถานที่ปลดปล่อยทางเพศที่ชายรัก
ชายสามารถมาพบปะกันเพื่อมีเช็กซ์แบบชั่วคราวชั่วคราว ด้วยการสอดอวัยวะ
เพศผ่านรูกำแพงเพื่อให้คนที่อยู่อีกฝั่งสัมผัสโดยไม่ต้องเปิดเผยตัวตน
เข้าสิงก็รับบทเป็นทั้งนักแสดงและผู้กำกับในหนังสือสมัครเล่นเรื่องนี้ โดยเขา

ขอให้บ้านที่กภาพขณะที่เขากำลังสำเร็จความใคร่ให้ชายแปลกหน้าด้วยมือของเขา นัยยะของฉากดังกล่าวคือนำเสนอการทำลายเขตแดนเรื่องพื้นที่ส่วนตัวกับพื้นที่สาธารณะ และวิถีทางเพศกับกรอบของสังคม ด้วยการที่ตัวละครทำลายกรอบเรื่องเพศในสังคมด้วยการกระทำกิจกรรมเพศนอกกรอบถึงขั้นวิบัติในพื้นที่สาธารณะ แล้วยังยืนยันและตอกย้ำถึงการกระทำดังกล่าวด้วยการบันทึกวิดีโอที่ช่วยยืนยันว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจริง การถ่ายทำหนังไปสมัครเล่นในครั้งนี้คือการยืนยันถึงเจตจำนงในการทำลายกรอบเรื่องเพศของสังคม ซึ่งเป็นความพยายามในการสร้างตัวตนและเรียกคืนอำนาจของปัจเจกชนในพื้นที่สาธารณะ แต่ผู้แต่งก็ได้นำเสนอถึงอันตรายจากการกระทำดังกล่าว เมื่อวิดีโอที่เข้าถึงถ่ายการร่วมเพศของเขากับน้ำกลับหลุดไปในสังคม โดยที่ในวิดีโอดังกล่าวเข้าถึงเป็นคนถ่าย จึงทำให้เห็นแต่ใบหน้าของน้ำแต่เพียงผู้เดียว ผลที่ตามมาคือการที่น้ำถูกคุกคามจากกลุ่มคนที่มาขอมิเพศสัมพันธ์กับน้ำ ซ้ำยังถูกประณามจากสังคมและคนรอบข้าง ความตายของน้ำในตอนท้ายที่ตัดสินใจฆ่าตัวตายเนื่องจากไม่อาจทนรับแรงกดดันและการคุกคามเหยียดจากคนในสังคม สอดคล้องกับแง่คิดของบัตเลอร์ที่มีต่อหนังปีซึ่งเป็นภาพแฟนตาซีทางเพศของคนในสังคมที่ว่าแฟนตาซีเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในสังคมหรือโลกแห่งความจริง (“Sexual fantasy cannot be done in real world”) เพราะสังคมเป็นพื้นที่ที่มีความซับซ้อนในแง่ของอำนาจ และเต็มไปด้วยเงื่อนไขในการยอมรับว่าสิ่งใดได้รับการยอมรับหรือไม่ได้รับการยอมรับ ความพยายามของเข้าถึงที่จะเรียกคืนอำนาจให้ตัวเองด้วยการนำวิเทศนอกกรอบมาสู่พื้นที่ของการจริงผ่านการบันทึกภาพวิดีโอ จึงตามมาด้วยการถูกกำจัดหรือทำให้หายไปผ่านความตายของน้ำ ชะตากรรมของน้ำจึงเป็นข้อยืนยันถึงเงื่อนไขในการแสดงออกซึ่งตัวตนและเสรีภาพทางเพศในสังคมไทย นอกจากนี้ยังเผยให้เห็นถึงความรุนแรงในสายสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างปัจเจกบุคคลด้วยกันที่เกิดจากการใช้ผู้อื่นในการแสวงหาอำนาจและการยืนยันการดำรงอยู่ของตัวเองซึ่งเราอาจไม่ได้ตระหนักถึง

เข้าถึง: วิกฤตการดำรงอยู่และการผลิตซ้ำความรุนแรงใน ร่างของ
ปรารธนา

การแสวงหาตัวตนและการยืนยันตัวตนในการดำรงอยู่ไม่อาจตัดขาด
จากสายสัมพันธ์กับสิ่งภายนอกตัวตนของปัจเจกชนอย่างผู้อื่นหรือสังคมไป
ได้ ซึ่งสายสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนในการแสวงหาการยืนยันซึ่งการดำรง
อยู่ของตน หรือสายสัมพันธ์ที่เกิดจากการแสวงหาการปลดปล่อยตัวตนใน
สังคมที่มีข้อหนดและเงื่อนไขเรื่องเสรีภาพที่เคร่งครัดก็อาจนำมาซึ่งการกระ
ทำความรุนแรงต่อกันได้ ในบทท้าย ๆ ของ ร่างของปรารธนา ที่นำเสนอ
ความสัมพันธ์ระหว่างเข้าถึงกับวารี อุทิศนำเสนอภาพตัวตนของเข้าถึงในวัย
หนุ่มใหญ่ที่พยายามควบคุม จัดการ และจัดวางตำแหน่งให้วารีอยู่ในสถานะ
ที่เขาเป็นผู้ควบคุม ในขณะที่วารีมีสถานะเป็นเรือนกายที่เข้าถึงใช้เป็นแบบ
วาดรูป หรืออีกนัยยะหนึ่งคือการเป็นวัตถุแห่งการจ้องมองของเข้าถึง เพื่อ
เรียกคืนอำนาจและยืนยันการดำรงอยู่ของตนเอง อุทิศนำเสนอบทบาทของ
เข้าถึงในช่วงสุดท้ายของเรื่องซึ่งมีลักษณะซ้อนทับกับอำนาจในสังคมไทยที่
พยายามเข้าไปแทรกแซง ควบคุม และจัดการคนในสังคมให้เป็นไปตามกรอบ
อุดมคติที่สังคมวางไว้ และหากย้อนกลับไปสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างเข้า
ถึงกับน้ำในบทก่อนหน้านี้จะเห็นว่าในฉากที่เข้าถึงใช้น้ำเป็นตัวเอกในหนังโป้
ของเขา หรือในฉากเข้าถึงมีเพศสัมพันธ์กับน้ำในห้องเช่าในสลัม เข้าถึงก็ใช้
เรือนกายของน้ำในการแสวงหาการปลดปล่อยตัวตนทางเพศ และใช้น้ำเป็น
เครื่องมือในการทำหายอำนาจในสังคมที่กดทับตัวเขาเช่นกัน ความสัมพันธ์
ของเข้าถึงกับเด็กหนุ่มทั้งสองคือน้ำและวารี จึงมีลักษณะไม่ต่างไปจากการ
ให้อำนาจทับตัวตนของคนในสังคมที่เข้าถึงพยายามหลีกเลี่ยง ซึ่งก็กล่าวได้
ว่าสุดท้ายแล้ว การต่อต้านชนบของสังคมเพื่อยืนยันการดำรงอยู่ของตัวตน
ของเข้าถึงกลับเป็นภาพซ้ำการใช้อำนาจในการกดขี่ หรือกล่าวได้ว่าเข้าถึงที่
พยายามต่อต้านผู้กดขี่มาตลอดชีวิต กลับกลายเป็นผู้กดขี่เสียเอง ในช่วงท้าย
ของ ร่างของปรารธนา อุทิศจึงเริ่มตั้งคำถามกับผู้อ่านว่า การที่เข้าถึงแสดง
การต่อต้านอำนาจในสังคมที่มุ่งจัดการและควบคุมคนในสังคม ด้วยกลวิธี

การต่อรองทางอำนาจในชีวิตประจำวันที่มีการที่เขาเข้าไปจัดวางสถานะและ
ควบคุมการดำรงอยู่ของผู้อื่น ดังนั้นแล้วการกระทำในชีวิตของเขาสืบทั้งหมด
นั้นไร้ความหมายหรือไม่?

ฉากที่เขาสิ่งจ้องมองวารีสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองด้วยปาก
(autofellatio) ตามที่เขาสิ่งเคยสอนและฝึกให้เขาทำด้วยการทดลองจัด
ท่าทาง เป็นฉากที่เปิดเผยบทบาทของเขาสืบในฐานะผู้ควบคุมที่ใช้อำนาจจาก
การจ้องมองและจัดทำท่างร่างกายของเด็กหนุ่มเพื่อตอบสนองความต้องการ
ทางเพศของเขา อูทิสนาเสนอความรุนแรงในสายสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่าง
ปัจเจกชนที่แสวงหาประโยชน์จากเรือนกายของผู้อื่นเพื่อยืนยันการดำรงอยู่
ของตนเองด้วยการลดทอนให้เรือนกายอีกร่างหนึ่งเป็นเพียงวัตถุ ซึ่งความ
รุนแรงดังกล่าวก็เป็นภาพซ้อนทับกับการใช้อำนาจในการกดขี่ในสังคมเพื่อ
ที่จะทำให้สังคมในอุดมคติดำรงอยู่ต่อไปโดยไม่ตระหนักถึงเสรีภาพในการ
เลือกที่จะดำรงอยู่ของปัจเจกชนคนในสังคม เขาอยากไปอยู่ตรงนั้นด้วย เขา
สองมือเข้าบีบคอ กัดหัวเด็กหนุ่มลงไปอีกให้ดูดกลิ่นของตัวเองจนสุดลำคอ
เหมือนที่มีมือของชายคนหนึ่งเขี่ยย่ำคอชายคนหนึ่งขณะผ่างล้อมเข้าดูหาไป
เลือกตั้ง (205) ในฉากนี้ผู้แตงนำเสนอการซ้อนทับบทบาทของเขาสืบกับรัฐ (ผู้
ควบคุม) และวารีกับประชาชน (ผู้ถูกควบคุม) การจัดวางท่างท่าและเฝ้ามอง
นำสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองด้วยปากช่วยเป็นวิธีการใช้อำนาจผ่านกิจกรรมทาง
เพศที่เติมเต็มความปรารถนาที่จะดำรงอยู่นอกกรอบสังคมของเขาสืบ “คุณ
ปรารถนาอีกร่างอื่น ร่างรูทลึบอื่น เพื่อเติมร่องรูทลึบอื่นที่ตัวเองใช้ไม่ได้ คุณไม่
ได้อยากดูน้ำเชื้อของคุณขับหลังออกมาจากช่องคลอด คุณอยากดูอวัยวะเพศ
ของคุณฉีดพุ่งน้ำรักไต่ร่อออกไปจากตัวมากกว่า”

เขาสืบใช้ร่างกายของผู้อื่นในการยืนยันการดำรงอยู่ของตัวตนนอก
ขนบของตัวเองด้วยการการจ้องมองและควบคุมการกระทำของเขาสืบจึงไม่
ต่างกับลักษณะการใช้อำนาจรัฐในสังคมไทยที่เขาสืบพยายามต่อต้าน ในช่วง
ท้ายของเรื่อง อูทิสนาเสนอว่าเขาสืบตระหนักถึงการกระทำของตนที่เป็นการ
ผลิตซ้ำความรุนแรงที่เกิดจากการใช้อำนาจรัฐ เขาสืบในวัย 42 ปีไม่หลงเหลือ

ความทะเยอทะยานและความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาการเติมเต็มตนเอง ด้วยวิถีเพศนอกกรอบอีกต่อไป เขากลายเป็นคนเก็บตัวและหมั่นกับความสุขที่โหมในร่างกายที่เริ่มเสื่อมโทรมของตนเอง และมักหวนย้อนนึกถึงวัยหนุ่มด้วยความเสียดายในพลังงานชีวิตอันสิ้นเหลือและความกล้าหาญที่จะต่อต้านสังคมที่เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ รวมไปถึงการอธิบายสภาพการดำรงอยู่ในปัจจุบันของตัวเองว่า “เขาไม่รู้ลึกอีกแล้ว” การปลีกวิเวกจากสังคมของเขาส่งสะท้อนให้เห็นถึงการสิ้นความปรารถนาที่จะเติมเต็มสภาวะว่างเปล่าเพื่อยินหยัดและยืนยันถึงการดำรงอยู่ของตนเอง การสิ้นความปรารถนาของเขาส่งเป็นผลพวงมาจากการที่เขาส่งย้อนกลับไปตั้งคำถามเกี่ยวกับการกระทำเพื่อต่อต้านสังคมในชีวิตของเขา แล้วกลับพบว่าการกระทำเพื่อต่อต้านอำนาจในสังคมกลับทำให้เขากลายเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตซ้ำความรุนแรงและการใช้อำนาจในสังคม คุณกลายเป็นสิ่งที่คุณตั้งเป้าปฏิเสธและชิงชังและจะรู้ตัวเมื่อมันลงทรงคุณแล้วทั้งตัว การลงทรงที่เขาส่งกล่าวถึงจึงสะท้อนนัยของการที่เขาส่งไม่ได้ดำรงอยู่อีกต่อไปแล้ว เพราะเขาล่องลอยให้ชีวิตดำเนินไปตามกรอบและกฎเกณฑ์สังคม และยอมให้คุณค่าและอุดมการณ์ในสังคมครอบงำตัวเขา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวตนของเขาไม่ได้ดำรงอยู่อีกต่อไป แต่ตัวตนของเขาส่งที่ยังสถิตอยู่ในโลกเป็นเพียงตัวตนตามแบบของสังคมไร้ความหมายในวิถีแห่งการดำรงอยู่และมีสภาวะว่างเปล่า

สรุป

การอ่าน ร่างของปรารณา ด้วยมุมมองของสายสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างเพศและการเมือง ช่วยเปิดให้เห็นถึงสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างปัจเจกชนกับสังคม ในลักษณะที่สิ่งแวดล้อมในสังคมไม่ว่าจะเป็นอุดมการณ์เรื่องชนชั้น คุณค่าเรื่องเพศ กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติตัว ฯลฯ มีอิทธิพลต่อการประกอบสร้างตัวตนและเสถียรภาพในการดำรงอยู่ของปัจเจกชน สภาพสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความหมายและการตระหนักถึงคุณค่าในการดำรงอยู่ในสังคมของปัจเจกชน สังคมไทยที่เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ในเรื่องเพศและชนชั้น รวมไปถึงสภาพการใช้อำนาจในทางการเมืองที่มีการ

ตรอนเสรีภาพของคนในสังคมมาหลายยุคสมัยเป็นเงื่อนไขและข้อจำกัดต่อเสรีภาพในการเลือกกระทำและเลือกที่จะดำรงอยู่ตามความปรารถนาของปัจเจกชน ซึ่งนำไปสู่วิกฤตในการดำรงอยู่ของปัจเจกชนที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงชะตากรรมการถูกรวบงำด้วยคุณค่าและอุดมการณ์ทางชนชั้นและเพศที่สังคมยึดถือเป็นอุดมคติได้

การกดขี่ทางอำนาจไม่ได้จำกัดอยู่ในพื้นที่ของการเมืองเท่านั้น สายสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในสายสัมพันธ์เรื่องเพศ ก็แสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจและการหาผลประโยชน์จากการใช้ร่างกายของผู้อื่นในการประกอบสร้างตัวตนและยืนยันการดำรงอยู่ของตนเอง สายสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้เห็นว่ามนุษย์มีความเปราะบางและต้องการการยืนยันการมีตัวตนของตนเองอยู่ตลอดเวลา สังคมที่ยิ่งมีกฎเกณฑ์และกรอบข้อกำหนด รวมไปถึงความหมายที่เคร่งครัดตายตัวเกี่ยวกับคุณลักษณะเรื่องเพศและชนชั้น ที่คุกคามเสรีภาพในการดำรงอยู่ของปัจเจกชน จะยิ่งกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงในการใช้อำนาจในเรื่องเพศและชนชั้นในปัจเจกชนเพื่อที่จะเติมเต็มคุณค่าและความหมายของตนเองยิ่งขึ้นไป การให้ความสำคัญกับพื้นฐานการดำรงอยู่ของปัจเจกชน นั่นก็คือเสรีภาพ อาจทำให้ปัญหาความรุนแรงและความตึงเครียดของปัจเจกชนเบาบางลงได้ การศึกษาประสบการณ์และมุมมองของปัจเจกชนผ่านงานเขียนที่เน้นการเล่าเรื่องราวความเป็นไปของตัวละครในสภาพสังคมและการเมืองไทยอย่างใกล้ชิดต่อไป อาจเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยเปิดให้เห็นหนทางที่นำไปสู่การแก้ไขวิกฤตการดำรงอยู่ของคนในสังคมได้

เพศ ตัวตน อำนาจ: การเมืองไทย สังคม และปัจเจกชนในร่างของปรารถนา

บรรณานุกรม

- Ahmed, Sara. *Queer Phenomenology: Orientations, Objects, Others*.
Durham: Duke University Press, 2006. Print.
- Butler, Judith. *The Psychic Life of Power: Theories in Subjection*.
Stanford, Calif: Stanford University Press, 1997. Print.
- Butler, Judith. *Undoing Gender*. New York: Routledge, 2004. Print.
- Sartre, Jean-Paul. *Being and Nothingness: An Essay on
Phenomenological Ontology*. New York: Washington Square
Press, 1966. Print.
- W. M. Alexander. *Sartre and the Rationalization of Human Sexuality*.
Paper given at Twentieth World Congress of Philosophy, in
Boston, Massachusetts from August 10-15, 1998.
- ชุติมา ประกาศวุฒิสาร. ก่อร่าง สร้างเรื่อง : เรื่องเล่า อัตลักษณ์ และชุมชน
ในวรรณกรรมสตรีชายขอบ. คบไฟ, 2011.
- พินิจ รัตนกุล. *ปรัชญาชีวิตของ ฌอง-ปอล ซาทร์ : ความรัก ความว่าง
เปล่า และเสรีภาพ*. สามัญชน, 1996.
- อุทิศ เหมะมูล. *ร่างของปรารถนา*. จุติ, 2017.